

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 217

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

2 Ιουλίου 2015

Περιεχόμενα

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 217/01	Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας	1
2015/C 217/02	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.7628 — Permira / CPPIB / Informatica) ⁽¹⁾	16

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

2015/C 217/03	Ανακοίνωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το Βραβείο του Ευρωπαίου Πολίτη — CIVI EUROPAEO PRAEMIUM	17
---------------	--	----

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 217/04	Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης: 0,05 % την 1η Ιουλίου 2015 — Ισοτιμίες του ευρώ	19
---------------	--	----

EL

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

2015/C 217/05	Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα — Τροποποίηση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε τακτικές αεροπορικές γραμμές ⁽¹⁾	20
2015/C 217/06	Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα — Πρόσκληση υποβολής προσφορών για την εκμετάλλευση τακτικών αεροπορικών γραμμών σύμφωνα με τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας ⁽¹⁾	20

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

EZEΣ-Δικαστήριο

2015/C 217/07	Αίτηση συμβουλευτικής γνωμοδότησης του Δικαστηρίου της ΕΖΕΣ από το Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtenstein με ημερομηνία 20 Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz v Gemeinde Vaduz (Υπόθεση E-3/15)	21
2015/C 217/08	Αίτηση για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ΕΖΕΣ από το Eidsivating lagmannsrett στις 11 Φεβρουαρίου 2015 στην υπόθεση Matja Kumba T. M'bye και λοιποί κατά Stiftelsen Fossumkollektivet (Υπόθεση E-5/15)	22

ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 217/09	Ανακοίνωση σχετικά με αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ — Αναστολή προθεσμίας — Αίτηση προερχόμενη από αναθέτοντα φορέα	23
---------------	--	----

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**Κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της
υδατοκαλλιέργειας**

(2015/C 217/01)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («η Συνθήκη») ορίζει ότι «Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως».
2. Στο άρθρο 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης παρατίθενται τα είδη ενισχύσεων που συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, μεταξύ των οποίων οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα κατά την παράγραφο 2 στοιχείο β) του εν λόγω άρθρου. Στο άρθρο 107 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ απαριθμούνται τα είδη ενισχύσεων που δύναται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, μεταξύ των οποίων οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον κατά την παράγραφο 3 στοιχείο γ) του εν λόγω άρθρου.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφοι 1 και 2 της Συνθήκης, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, οφείλει να εξετάζει διαρκώς όλα τα καθεστώτα ενισχύσεων που υφίστανται στα κράτη μέλη. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, κάθε κράτος μέλος οφείλει να ενημερώνει την Επιτροπή για τα σχέδια που αποβλέπουν στη χορήγηση ή στην τροποποίηση των ενισχύσεων. Λεπτομερείς διαδικαστικοί κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου⁽¹⁾ και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής⁽²⁾.
4. Το άρθρο 42 της Συνθήκης ορίζει ότι οι διατάξεις της Συνθήκης σχετικά με τους κανόνες ανταγωνισμού, στους οποίους περιλαμβάνονται οι κανόνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων, στα οποία περιλαμβάνονται τα προϊόντα του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, κατά το μέτρο που ορίζεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Το μέτρο κατά τον οποίο οι διατάξεις της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας έχει καθορισθεί στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾, με τον οποίο συστήνεται το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ).
5. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, τα άρθρα 107, 108 και 109 της Συνθήκης εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει εξαίρεση από τον γενικό αυτό κανόνα και ορίζει ότι τα άρθρα 107, 108 και 109 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις πληρωμές στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη κατ'εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού και σύμφωνα με αυτόν. Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, οι διατάξεις της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις εφαρμόζονται, αν οι εθνικές διατάξεις θεσπίζουν δημόσια χρηματοδότηση όσον αφορά τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η οποία υπερβαίνει τις διατάξεις του ίδιου κανονισμού. Στην περίπτωση αυτή, οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις εφαρμόζονται στη δημόσια χρηματοδότηση στο σύνολό της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1).

6. Ορισμένες πληρωμές που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 δεν συνιστούν πληρωμές στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και δεν εμπίπτουν στον εν λόγω τομέα, για παράδειγμα, οι πληρωμές δυνάμει του τίτλου V κεφάλαιο VIII του εν λόγω κανονισμού, το οποίο αφορά τα μέτρα σχετικά με την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική (ΟΘΠ) που χρηματοδοτούνται υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης. Επιπλέον, οι πληρωμές δυνάμει του τίτλου V κεφάλαιο III του εν λόγω κανονισμού, που αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη των αλιευτικών περιοχών και των περιοχών υδατοκαλλιέργειας, γενικά δεν εμπίπτουν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο, εάν οι εν λόγω πληρωμές αφορούν μέτρα που προβλέπονται στον τίτλο V κεφάλαια I, II και IV του εν λόγω κανονισμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 63 παράγραφος 2 του ίδιου κανονισμού, τότε εμπίπτουν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.
7. Οι πληρωμές δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 που δεν εμπίπτουν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας υπόκεινται στους κανόνες ενισχύσεων της Συνθήκης. Όταν οι εν λόγω πληρωμές συνιστούν κρατική ενίσχυση, θα πρέπει να αξιολογούνται στο πλαίσιο των σχετικών μέσων χορήγησης κρατικών ενισχύσεων. Στην περίπτωση αυτή, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 της Επιτροπής⁽¹⁾ και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 717/2014 της Επιτροπής⁽²⁾ δεν εφαρμόζονται.
8. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν τις αρχές που θα εφαρμόζει η Επιτροπή για να αξιολογήσει κατά πόσον οι ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 2 ή του άρθρου 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
9. Οι κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας εντάσσονται στο ευρύτερο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ). Στο πλαίσιο της πολιτικής αυτής, η Ένωση παρέχει χρηματοδοτική στήριξη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας μέσω του ΕΤΘΑ. Οι κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις της δημόσιας στήριξης είναι ίδιες, ανεξάρτητα από το αν χρηματοδοτείται (έστω και εν μέρει) από την Ένωση ή από ένα κράτος μέλος μόνο του. Η Επιτροπή θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι θα πρέπει να υπάρχει συνέπεια και συνοχή μεταξύ της πολιτικής της για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων και της στήριξης που χορηγείται στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. Κατά συνέπεια, η χρήση κρατικών ενισχύσεων δικαιολογείται μόνον εάν συνάδει με τους στόχους της ΚΑΛΠ. Επομένως, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει και ερμηνεύει τους κανόνες των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, λαμβάνει υπόψη τους κανόνες της ΚΑΛΠ.
10. Σκοπός της ΚΑΛΠ, της οποίας οι στόχοι καθορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾, είναι, μεταξύ άλλων, να εξασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που συνάδει με τους στόχους της επίτευξης οικονομικών και κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, καθώς και της συμβολής στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.
11. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, στόχοι του ΕΤΘΑ είναι η προώθηση ανταγωνιστικής, περιβαλλοντικά βιώσιμης, οικονομικά βιώσιμης και κοινωνικά υπεύθυνης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η ενίσχυση της εφαρμογής της ΚΑΛΠ, η προώθηση της ισορροπημένης και χωρίς αποκλεισμούς εδαφικής ανάπτυξης των περιοχών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και η ενίσχυση της ανάπτυξης και της εφαρμογής της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής (ΟΘΠ) της Ένωσης, κατά τρόπο συμπληρωματικό προς την πολιτική συνοχής και την ΚΑΛΠ. Σε γενικές γραμμές, η επιδίωξη των στόχων αυτών δεν πρέπει να συνεπάγεται αύξηση της αλιευτικής ικανότητας.
12. Το ΕΤΘΑ παρέχει οικονομική στήριξη σε διάφορα συγκεκριμένα θεματικά πεδία και τομείς που προσδιορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 508/2014. Τα μέτρα που λαμβάνουν στήριξη από το ΕΤΘΑ υλοποιούνται με βάση την αρχή είτε της άμεσης είτε της επιμερισμένης διαχείρισης.
13. Στην ανακοίνωσή της για τον εκσυγχρονισμό των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις⁽⁴⁾, της 8ης Μαΐου 2012, η Επιτροπή εξέγγειλε τρεις γενικούς στόχους που επιδιώκονται με τον εκσυγχρονισμό του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων: α) την προώθηση της βιώσιμης, έξυπνης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης σε μια ανταγωνιστική εσωτερική αγορά· β) την εστίαση του εκ των προτέρων ελέγχου της Επιτροπής στις υποθέσεις με τον μεγαλύτερο αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά και συγχρόνως την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της επιβολής της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων· και γ) την απλούστευση των κανόνων και την επιτάχυνση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών κρατικών ενισχύσεων σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 16 και 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 369 της 24.12.2014, σ. 37).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 717/2014 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 190 της 28.6.2014, σ. 45).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22).

⁽⁴⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 8ης Μαΐου 2012, με τίτλο «Εκσυγχρονισμός των κανόνων της ΕΕ για τις κρατικές ενισχύσεις», COM(2012) 209 final.

14. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ζητούσε την υιοθέτηση κοινής προσέγγισης ως προς την αναθεώρηση των διαφόρων κατευθυντήριων γραμμών και πλαισίων με στόχο την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών μέσω της καλύτερης συμβολής των κρατικών ενισχύσεων στους στόχους κοινού ενδιαφέροντος, τον αυστηρότερο έλεγχο της δημιουργίας κινήτρων, τον περιορισμό της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο και την αποφυγή των δυνητικών αρνητικών επιπτώσεων των ενισχύσεων στον ανταγωνισμό και στις συναλλαγές. Οι αρχές και οι όροι που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στους στόχους που καθορίζονται στην ανακοίνωση για τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

2.1. Πεδίο εφαρμογής

15. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε κάθε ενίσχυση που χορηγείται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Αφορούν τα καθεστώτα ενισχύσεων και τις μεμονωμένες ενισχύσεις.
16. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στις συνιστώσες της περιφερειακής ενίσχυσης που αφορούν τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ⁽¹⁾. Εφαρμόζονται επίσης σε όλες τις άλλες ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων (ΕΔΕΤ), εκτός από το ΕΤΘΑ.
17. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται ως πρόσθετη χρηματοδότηση για την υλοποίηση των προγραμμάτων αντιστάθμισης που αναφέρονται στο άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014. Αυτές οι ενισχύσεις εγκρίνονται ως μέρος των εν λόγω προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 73 του εν λόγω κανονισμού.

2.2. Υποχρέωση κοινοποίησης

18. Η Επιτροπή υπενθυμίζει σε όλα τα κράτη μέλη την υποχρέωσή τους να κοινοποιούν κάθε σχέδιο για τη χορήγηση νέων ενισχύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.
19. Τα κράτη μέλη, ωστόσο, δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή:
- α) τις ενισχύσεις που είναι σύμφωνες με έναν από τους κανονισμούς απαλλαγής κατά κατηγορία, οι οποίοι εκδίδονται βάσει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου ⁽²⁾, και αφορούν τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, και ιδίως:
 - i. τις ενισχύσεις που είναι σύμφωνες με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 και
 - ii. τις ενισχύσεις για επαγγελματική κατάρτιση, τις ενισχύσεις για πρόσβαση ΜΜΕ σε χρηματοδότηση, τις ενισχύσεις στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, τις ενισχύσεις καινοτομίας για ΜΜΕ και τις ενισχύσεις για εργαζόμενους σε μειονεκτική θέση και για εργαζόμενους με αναπηρία, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής ⁽³⁾.
 - β) τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που είναι σύμφωνες με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 717/2014.
20. Η Επιτροπή υπενθυμίζει σε κάθε κράτος μέλος ότι, όταν το σύστημα χρηματοδότησης μέτρου ενίσχυσης, π.χ. με φόρους υπέρ τρίτων, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου ενίσχυσης, θα πρέπει επίσης να κοινοποιείται ⁽⁴⁾.
21. Η Επιτροπή υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται ως πρόσθετη χρηματοδότηση για την υλοποίηση των προγραμμάτων αντιστάθμισης που αναφέρονται στο άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή στο πλαίσιο των προγραμμάτων αντιστάθμισης. Σύμφωνα με το άρθρο 73 του εν λόγω κανονισμού, οι κοινοποιούμενες ενισχύσεις θα θεωρείται ότι κοινοποιούνται κατά την έννοια του άρθρου 108 παράγραφος 3 πρώτη περίοδος της Συνθήκης.

2.3. Ορισμοί

22. Για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- α) «ενίσχυση»: κάθε μέτρο το οποίο πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης·
 - β) «καθεστώς ενισχύσεων»: κάθε πράξη βάσει της οποίας, χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω μέτρα εκτέλεσης, μπορούν να χορηγούνται μεμονωμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις οι οποίες ορίζονται στην εν λόγω πράξη κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο· επίσης, κάθε πράξη βάσει της οποίας μπορεί να χορηγείται ενίσχυση μη συνδεδεμένη με συγκεκριμένο έργο σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις για αόριστο χρονικό διάστημα και/ή για απροσδιόριστο ποσό·

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020 (ΕΕ C 209 της 23.7.2013, σ. 1). Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές δεν εφαρμόζονται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7 Μαΐου 1998, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων συμβαίσιμων με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης (ΕΕ L 187 της 26.6.2014, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση T-275/11, Télévision Française 1 (TF1) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ECLI:EU:T:2013:535, σκέψεις 41-44.

- γ) «ενίσχυση ad hoc»: η ενίσχυση που δεν χορηγείται βάσει καθεστώτος ενισχύσεων·
- δ) «μεμονωμένη ενίσχυση»: ενίσχυση ad hoc και ενίσχυση που χορηγείται σε μεμονωμένους δικαιούχους βάσει καθεστώτος ενισχύσεων·
- ε) «ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης»: η ημερομηνία της απόδοσης, στον δικαιούχο, του εννόμου δικαιώματος να δεχθεί την ενίσχυση σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό καθεστώς·
- στ) «ένταση ενίσχυσης»: το ακαθάριστο ποσό της ενίσχυσης εκφραζόμενο ως ποσοστό των επιλέξιμων δαπανών, πριν από την αφαίρεση φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων·
- ζ) «τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας»: ο τομέας της οικονομίας που περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας·
- η) «προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας»: τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- θ) «ΜΜΕ» ή «μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις»: οι επιχειρήσεις που πληρούν τα κριτήρια που παρατίθενται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014·
- ι) «μεγάλες επιχειρήσεις»: οι επιχειρήσεις που δεν πληρούν τα κριτήρια που παρατίθενται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014·
- ια) «εξόχως απόκεντρες περιοχές»: οι περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης. Δυνάμει της απόφασης 2010/718/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ⁽²⁾, ο Άγιος Βαρθολομαίος έπαψε να αποτελεί εξόχως απόκεντρη περιοχή από 1ης Ιανουαρίου 2012. Δυνάμει της απόφασης 2012/419/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ⁽³⁾, η Μαγιότ έπαψε να αποτελεί εξόχως απόκεντρη περιοχή από 1ης Ιανουαρίου 2014·
- ιβ) «ενισχύσεις λειτουργίας»: οι ενισχύσεις που έχουν ως στόχο ή αποτέλεσμα την αύξηση της ρευστότητας επιχείρησης, τη μείωση του κόστους παραγωγής της ή τη βελτίωση των εσόδων της, και ιδίως οι ενισχύσεις που υπολογίζονται αποκλειστικά επί των παραγόμενων ή διατιθέμενων στο εμπόριο ποσοτήτων, των τιμών των προϊόντων, των παραγόμενων μονάδων ή των μέσων παραγωγής.

3. ΑΡΧΕΣ

3.1. Κοινές αρχές αξιολόγησης

23. Για να αξιολογηθεί κατά πόσον ένα μέτρο ενίσχυσης που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή εν γένει αναλύει κατά πόσον ο σχεδιασμός του μέτρου ενίσχυσης εξασφαλίζει ότι ο θετικός αντίκτυπος της ενίσχυσης για την επίτευξη ενός στόχου κοινού συμφέροντος υπερβαίνει τις αρνητικές επιπτώσεις που ενδέχεται να επιφέρει στις συναλλαγές και τον ανταγωνισμό.
24. Η ανακοίνωση για τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων ζητούσε την επισημάνση και τον καθορισμό των κοινών αρχών που ισχύουν για την αξιολόγηση της συμβατότητας όλων των μέτρων ενίσχυσης που θέτει σε εφαρμογή η Επιτροπή. Επομένως, η Επιτροπή θα θεωρεί ότι ένα μέτρο ενίσχυσης συνάδει με την εσωτερική αγορά μόνον εφόσον πληροί καθένα από τις ακόλουθες αρχές:
 - α) συμβολή στην επίτευξη ενός σαφώς καθορισμένου στόχου κοινού ενδιαφέροντος: ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης πρέπει να στοχεύει στην επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης (ενότητα 3.3)·
 - β) ανάγκη για κρατική παρέμβαση: ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να επιφέρει ουσιαστική βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η ίδια η αγορά, για παράδειγμα επανορθώνοντας μια ανεπάρκεια της αγοράς ή αντιμετωπίζοντας κάποιο πρόβλημα σχετικά με τα ίδια κεφάλαια ή τη συνοχή (ενότητα 3.4)·
 - γ) καταλληλότητα του μέτρου ενίσχυσης: το προτεινόμενο μέτρο ενίσχυσης πρέπει να αποτελεί κατάλληλο μέσο πολιτικής για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος (ενότητα 3.5)·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με την τροποποίηση του ευρωπαϊκού καθεστώτος της νήσου του Αγίου Βαρθολομαίου (ΕΕ L 325 της 9.12.2010, σ. 4).

⁽³⁾ Απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2012, σχετικά με την τροποποίηση του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 204 της 31.7.2012, σ. 131).

- δ) παροχή κινήτρων: η ενίσχυση πρέπει να μεταβάλλει τη συμπεριφορά της (των) σχετικής(-ών) επιχείρησης(-ων) κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιδιόχεται σε πρόσθετες δραστηριότητες που δεν θα πραγματοποιούσε χωρίς την ενίσχυση ή τις οποίες θα πραγματοποιούσε με περιορισμένο ή διαφορετικό τρόπο ή σε διαφορετική τοποθεσία (ενότητα 3.6)·
- ε) αναλογικότητα της ενίσχυσης (περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο ποσό): το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή δραστηριότητες στη σχετική περιοχή (ενότητα 3.7)·
- στ) αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών: οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης πρέπει να είναι επαρκώς περιορισμένες, ώστε η συνολική στάθμιση του μέτρου να είναι θετική (ενότητα 3.8)·
- ζ) διαφάνεια της ενίσχυσης: τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, οι οικονομικοί φορείς και το κοινό πρέπει να έχουν εύκολη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πράξεις και στις συναφείς πληροφορίες που αφορούν τις ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει αυτών (ενότητα 3.9).
25. Ορισμένες κατηγορίες καθεστώτων ενισχύσεων μπορεί επίσης να αποτελέσουν αντικείμενο εκ των υστέρων αξιολόγησης, όπως ορίζεται στα σημεία (118) έως (121). Η Επιτροπή δύναται να περιορίσει τη διάρκεια των εν λόγω καθεστώτων, συνήθως σε τέσσερα έτη ή λιγότερο, με δυνατότητα εκ νέου κοινοποίησης της παράταξής τους στη συνέχεια.
26. Εάν ένα μέτρο ενίσχυσης ή οποιοδήποτε όροι που το συνοδεύουν, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου χρηματοδότησης του όταν αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου, επιφέρουν μη διαχωρίσιμη παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, η ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά (¹).
27. Δεν συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά οι ενισχύσεις για εξαγωγικές δραστηριότητες προς τρίτες χώρες ή προς τα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα ενισχύσεις άμεσα συνδεδεμένες με τις εξαγόμενες ποσότητες, με τη δημιουργία και τη λειτουργία δικτύου διανομής ή με άλλες δαπάνες συνδεδεμένες με εξαγωγικές δραστηριότητες και ενισχύσεις που εξαρτώνται από την κατά προτίμηση χρήση εθνικών προϊόντων έναντι των εισαγομένων.
28. Κατά την αξιολόγηση των ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις για τις οποίες εκκρεμεί διαταγή ανάκτησης, κατόπιν προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής με την οποία οι ενισχύσεις θεωρούνται παράνομες και ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη το ποσό των ενισχύσεων που απομένει να ανακτηθεί (?). Αυτό δεν ισχύει, ωστόσο, όταν η ενίσχυση αφορά επανόρθωση ζημιών που προκλήθηκαν από θεομηνίες, βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης.
29. Οι κοινές αρχές αξιολόγησης στο σύνολό τους πρέπει να εφαρμόζονται λαμβανομένου υπόψη του συγκεκριμένου πλαισίου της ΚΑΛΠ. Ως εκ τούτου ισχύουν για όλες τις ενισχύσεις που αναφέρονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, εκτός κι αν προβλέπονται παρεκκλίσεις στις ενότητες 4 και 5, επειδή συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.
- 3.2. Ειδικές αρχές για τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας**
30. Εκτός από τις κοινές αρχές αξιολόγησης που παρατίθενται στην ενότητα 3.1, η Επιτροπή εφαρμόζει επίσης τις ειδικές αρχές για τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας που προβλέπονται στην παρούσα ενότητα.
31. Κάθε δικαιούχος μέτρου κρατικής ενίσχυσης πρέπει να συμμορφώνεται με τους κανόνες της ΚΑΛΠ.
32. Αίτηση ενίσχυσης ή, εάν δεν προβλέπεται αίτηση, ισοδύναμη πράξη πρέπει να θεωρείται μη αποδεκτή, εάν από την αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 έχει διαπιστωθεί ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση έχει διαπράξει μία ή περισσότερες από τις παραβάσεις ή τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού ή απάτη όπως ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού. Εφαρμόζονται οι περίοδοι του μη παραδεκτού που καθορίζονται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού. Η αρχή αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση ενισχύσεων που πληρούν τους ειδικούς όρους που ορίζονται στις ενότητες 4, 5.3 και 5.4 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών.
33. Κάθε επιχείρηση, μετά την υποβολή αίτησης ενίσχυσης ή, εάν δεν προβλέπεται αίτηση, ισοδύναμης πράξης, πρέπει να εξακολουθεί να τηρεί τους κανόνες της ΚΑΛΠ καθ' όλη την περίοδο υλοποίησης του έργου και για περίοδο πέντε ετών μετά την τελική πληρωμή στον δικαιούχο. Τα μέτρα ενίσχυσης πρέπει να προβλέπουν ρητά ότι κατά τη διάρκεια των εν λόγω περιόδων ο δικαιούχος ή οι δικαιούχοι οφείλουν να τηρούν τους κανόνες της ΚΑΛΠ. Εάν από την αρμόδια αρχή έχει διαπιστωθεί ότι δικαιούχος έχει διαπράξει μία ή περισσότερες από τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 κατά τη διάρκεια των εν λόγω περιόδων και δεν δικαιούται, συνεπώς, να υποβάλει αίτηση ενίσχυσης, η ενίσχυση πρέπει να επιστραφεί από τον δικαιούχο.

(¹) Βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2000, στην υπόθεση C-156/98, Γερμανία κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2000:467, σκέψη 78, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2008, στην υπόθεση C-333/07, Régie Networks, ECLI:EU:C:2008:764, σκέψεις 94-116.

(²) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 1995, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-244/93 και T-486/93, TWD κατά Επιτροπής, ECLI:EU:T:1995:160, σκέψεις 53-63.

34. Μέτρο ενίσχυσης του ίδιου είδους με ενέργεια επιλέξιμη για χρηματοδότηση δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την εσωτερική αγορά, μόνον εφόσον είναι σύμφωνο με τις σχετικές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού για το συγκεκριμένο είδος ενέργειας, και ιδίως τις διατάξεις σχετικά με την ένταση της δημόσιας ενίσχυσης. Εάν ενίσχυση υπερβαίνει τα κριτήρια που ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό, το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει την αιτιολόγηση και την αναγκαιότητα της ενίσχυσης.
35. Δεν επιτρέπεται να χορηγούνται ενισχύσεις για δραστηριότητες που αντιστοιχούν σε μη επιλέξιμες ενέργειες δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014.

3.3. Συμβολή στην επίτευξη κοινού στόχου

36. Τα μέτρα ενίσχυσης πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους στόχους κοινού ενδιαφέροντος που προβλέπονται στο άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
37. Επιπλέον, κάθε μέτρο ενίσχυσης πρέπει να προσδιορίζει τους στόχους της ΚΑΛΠ στην επίτευξη των οποίων συμβάλλει και να τεκμηριώνει σαφώς τον τρόπο με τον οποίο θα συμβάλλει στην επίτευξη των εν λόγω στόχων, χωρίς να επηρεάζονται αρνητικά άλλοι στόχοι της ΚΑΛΠ. Οι στόχοι της ΚΑΛΠ καθορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την εξασφάλιση ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που συνάδει με τους στόχους της επίτευξης οικονομικών και κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, καθώς και της συμβολής στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.
38. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα ενίσχυσης που πληρούν τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στις ενότητες 4, 5.1, 5.3 και 5.4 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών συμβάλλουν στην επίτευξη στόχου κοινού ενδιαφέροντος.

3.4. Ανάγκη για κρατική παρέμβαση

39. Για να εκτιμηθεί εάν μια κρατική ενίσχυση είναι απαραίτητη για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται πρώτα το πρόβλημα που χρήζει αντιμετώπισης. Η κρατική ενίσχυση θα πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου είναι σε θέση να επιτύχει ουσιαστική βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η αγορά μόνη της. Αυτό ισχύει ιδίως σε περίπτωση στενότητας δημόσιων πόρων.
40. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα μέτρα κρατικών ενισχύσεων μπορούν να διορθώσουν ανεπάρκειες της αγοράς και να συμβάλουν έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία των αγορών και στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Επιπλέον, στις περιπτώσεις που οι αγορές παρέχουν θετικά αποτελέσματα, τα οποία όμως δεν κρίνονται ικανοποιητικά από την άποψη της κοινωνικής ισότητας και της πολιτικής συνοχής, οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη περισσότερο επιθυμητών και δίκαιων αποτελεσμάτων στην αγορά.
41. Σε γενικές γραμμές, οι κρατικές ενισχύσεις δεν πρέπει να έχουν προστατευτικό σκοπό και αποτέλεσμα, και πρέπει να προωθούν τον εξορθολογισμό και την αποδοτικότητα του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Κάθε κρατική ενίσχυση πρέπει να αποσκοπεί σε μόνιμες βελτιώσεις, έτσι ώστε ο τομέας να λειτουργεί με βάση τους παράγοντες της αγοράς.
42. Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή θεωρεί ότι, στην περίπτωση των ενισχύσεων που πληρούν τους ειδικούς όρους που αναφέρονται στις ενότητες 4, 5.1, 5.3 και 5.4 του παρόντος εγγράφου, η αγορά δεν μπορεί να επιτύχει τους αναμενόμενους στόχους χωρίς κρατική παρέμβαση και ότι είναι επομένως αναγκαία η εν λόγω παρέμβαση.

3.5. Καταλληλότητα του μέτρου ενίσχυσης

43. Το προτεινόμενο μέτρο ενίσχυσης πρέπει να αποτελεί κατάλληλο μέσο πολιτικής για να συμβάλει στην επίτευξη των σχετικών στόχων. Ένα μέτρο ενίσχυσης δεν θα θεωρείται συμβιβάσιμο με την εσωτερική αγορά, αν η ίδια θετική συμβολή στους στόχους της ΚΑΛΠ μπορεί να επέλθει με άλλα λιγότερο στρεβλωτικά μέσα άσκησης πολιτικής ή με άλλες λιγότερο στρεβλωτικές μορφές ενίσχυσης.
44. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις που πληρούν τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στις ενότητες 4, 5.1, 5.3 και 5.4 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών αποτελούν κατάλληλο μέσο πολιτικής. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη πρέπει να αποδείξουν ότι δεν υπάρχουν άλλα λιγότερο στρεβλωτικά μέσα πολιτικής.
45. Η Επιτροπή θα λαμβάνει ιδίως υπόψη τυχόν εκτιμήσεις των επιπτώσεων του προτεινόμενου καθεστώτος ενίσχυσης που ενδέχεται να της διαθέσει το κράτος μέλος. Ομοίως, τα αποτελέσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων που περιγράφονται στην ενότητα 6 μπορούν να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί κατά πόσον δεν υπάρχει κάποιο άλλο λιγότερο στρεβλωτικό μέσο πολιτικής.
46. Οι ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται υπό διάφορες μορφές. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι ενισχύσεις χορηγούνται με τη μορφή που είναι πιθανόν να προκαλέσει τις λιγότερες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και των συναλλαγών.

47. Όταν οι ενισχύσεις χορηγούνται σε μορφές που παρέχουν άμεσο περιουσιακό όφελος (για παράδειγμα άμεσες επιχορηγήσεις, απαλλαγές ή μειώσεις φόρων, εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ή άλλων υποχρεωτικών επιβαρύνσεων), το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει για ποιον λόγο δεν είναι κατάλληλες άλλες δυνητικά λιγότερο στρεβλωτικές μορφές ενισχύσεων, όπως επιστρεπτέες προκαταβολές ή μορφές ενίσχυσης που βασίζονται σε χρεωστικούς ή συμμετοχικούς τίτλους (για παράδειγμα δάνεια με χαμηλό επιτόκιο ή επιδοτήσεις επιτοκίου, κρατικές εγγυήσεις, αγορά μετοχών ή εναλλακτική παροχή κεφαλαίων υπό ευνοϊκούς όρους).
48. Τα αποτελέσματα των εκ των υστέρων αξιολογήσεων που περιγράφονται στην ενότητα 6 μπορούν να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί κατά πόσον δεν υπάρχει κάποια άλλη λιγότερο στρεβλωτική μορφή ενίσχυσης.

3.6. Χαρακτήρας κινήτρου

49. Οι ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την εσωτερική αγορά, μόνον εφόσον λειτουργούν ως κίνητρο. Οι ενισχύσεις λειτουργούν ως κίνητρο όταν μεταβάλλουν τη συμπεριφορά μιας επιχείρησης κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αναπτύσσει πρόσθετη δραστηριότητα την οποία δεν θα ανέπτυξε χωρίς την ενίσχυση ή θα ανέπτυξε σε περιορισμένο βαθμό ή με διαφορετικό τρόπο. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να επιδοτούν το κόστος μιας δραστηριότητας με το οποίο θα επιβαρυνθεί ούτως ή άλλως μια επιχείρηση και δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο μιας οικονομικής δραστηριότητας⁽¹⁾.
50. Οι ενισχύσεις λειτουργίας και οι ενισχύσεις που προορίζονται να διευκολύνουν τη συμμόρφωση με υποχρεωτικά πρότυπα είναι καταρχήν ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, πλην εξαιρέσεων που προβλέπονται ρητά από την ενωσιακή νομοθεσία ή τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και σε άλλες δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις.
51. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται για ενέργεια την οποία ο δικαιούχος έχει ήδη αρχίσει να υλοποιεί πριν από την υποβολή από τον ίδιο αίτησης ενίσχυσης στις εθνικές αρχές δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν χαρακτήρα κινήτρου.
52. Οι ενισχύσεις που έχουν αντισταθμιστικό χαρακτήρα, όπως οι ενισχύσεις που πληρούν τους ειδικούς όρους των ενοτήτων 4, 5.3 και 5.4, και οι ενισχύσεις που πληρούν τους όρους της ενότητας 5.6 δεν απαιτείται να έχουν χαρακτήρα κινήτρου.
53. Οι ενισχύσεις υπό μορφή φορολογικών πλεονεκτημάτων θα θεωρείται ότι λειτουργούν ως κίνητρο, αν το μέτρο προβλέπει δικαίωμα λήψης της ενίσχυσης βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και χωρίς περαιτέρω άσκηση διακριτικής ευχέρειας από την πλευρά του κράτους μέλους και εφόσον το μέτρο έχει εγκριθεί και τίθεται σε ισχύ πριν από την έναρξη των εργασιών για την υλοποίηση του ενισχυόμενου έργου ή δραστηριότητας. Ο τελευταίος όρος δεν ισχύει στην περίπτωση διάδοχων φορολογικών καθεστώτων, εάν το μέτρο καλυπτόταν ήδη από τα προηγούμενα καθεστώτα υπό μορφή φορολογικών πλεονεκτημάτων.

3.7. Αναλογικότητα της ενίσχυσης (περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο ποσό)

54. Οι ενισχύσεις πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο που απαιτείται για να παροτρύνουν τον δικαιούχο να ασκήσει δραστηριότητα.
55. Κατά γενικό κανόνα, οι ενισχύσεις θα θεωρείται ότι περιορίζονται στο ελάχιστο, εάν το ποσό της ενίσχυσης αντιστοιχεί στο καθαρό πρόσθετο κόστος της υλοποίησης της επένδυσης στη σχετική περιοχή, σε σύγκριση με το αντιπαράδειγμα στην περίπτωση απουσίας της ενίσχυσης (προσέγγιση του καθαρού πρόσθετου κόστους).
56. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση δεν πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο ποσό που είναι απαραίτητο για να καταστεί το έργο κερδοφόρο. Η ενίσχυση, για παράδειγμα, δεν πρέπει να αυξάνει το ποσοστό εσωτερικής απόδοσης (ΠΕΑ)⁽²⁾ του έργου πέραν των συνήθων ποσοστών απόδοσης που εφαρμόζει η σχετική επιχείρηση σε άλλα παρόμοια επενδυτικά έργα. Εάν τα ποσοστά αυτά δεν είναι διαθέσιμα, η ενίσχυση δεν πρέπει να αυξάνει το ΠΕΑ του έργου πέραν του κόστους κεφαλαίου της επιχείρησης ως συνόλου ή πέραν των ποσοστών απόδοσης που παρατηρούνται συνήθως στον συγκεκριμένο κλάδο.
57. Σε περίπτωση που ένα μέτρο ενίσχυσης είναι του ίδιου είδους με ενέργεια η οποία είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, η αρχή της αναλογικότητας της ενίσχυσης θεωρείται ότι τηρείται εάν το ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει την εφαρμοστέα μέγιστη ένταση των δημόσιων ενισχύσεων που ορίζεται στο άρθρο 95 και στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού. Εάν η μέγιστη ένταση ενίσχυσης για δημόσια ενίσχυση ενός μέτρου υπερβαίνει εκείνη που ορίζεται στις εν λόγω διατάξεις, η αρχή της αναλογικότητας της ενίσχυσης θεωρείται ότι τηρείται εάν το κράτος μέλος δικαιολογήσει την ενίσχυση και αποδείξει την αναγκαιότητά της.

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-630/11 P έως C-633/11 P, HGA κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2013:387, σκέψεις 103-123.

⁽²⁾ Το ποσοστό εσωτερικής απόδοσης (ΠΕΑ) δεν βασίζεται στα λογιστικά έσοδα ενός συγκεκριμένου έτους, αλλά λαμβάνει υπόψη τις μελλοντικές ταμειακές ροές που αναμένει να λάβει ο επενδυτής καθ' όλη τη διάρκεια επένδυσης. Ορίζεται ως το προεξοφλητικό επιτόκιο για το οποίο η καθαρή παρούσα αξία (ΚΠΑ) ενός συνόλου ταμειακών ροών ισούται με το μηδέν. Η ΚΠΑ ενός έργου είναι η διαφορά μεταξύ των θετικών και αρνητικών ταμειακών ροών κατά τη διάρκεια ζωής επένδυσης, οι οποίες ανάγονται στην τρέχουσα αξία τους (συνήθως χρησιμοποιείται το κόστος κεφαλαίου).

58. Ενισχύσεις που έχουν αντισταθμιστικό χαρακτήρα, όπως οι ενισχύσεις οι οποίες πληρούν τους ειδικούς όρους των ενότητων 4, 5.3 και 5.4, και οι ενισχύσεις που πληρούν τους όρους της ενότητας 5.6 θεωρείται ότι είναι αναλογικές.
59. Ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται ταυτόχρονα βάσει πολλών καθεστώτων ή να σωρεύονται με ενισχύσεις *ad hoc*, υπό την προϋπόθεση ότι το συνολικό ποσό της δημόσιας ενίσχυσης για μια δραστηριότητα δεν υπερβαίνει τις σχετικές μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης που αναφέρονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

3.8. Αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές

60. Προκειμένου οι ενισχύσεις να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά θα πρέπει, αφενός, να περιορίζονται οι αρνητικές συνέπειες του μέτρου ενίσχυσης όσον αφορά τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και τον αντίκτυπο στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και, αφετέρου, να αντισταθμίζονται από τα θετικά αποτελέσματα όσον αφορά τη συμβολή τους στην επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος.

3.8.1. Γενικές παρατηρήσεις

61. Κατ' αρχήν, οι ενισχύσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας μπορούν να προκαλέσουν στρεβλώσεις της αγοράς προϊόντων ή να έχουν επιπτώσεις στον τόπο εγκατάστασης. Επομένως, ενδέχεται να οδηγήσουν σε αναποτελεσματική διάθεση των πόρων, που υπονομεύει τα οικονομικά αποτελέσματα της εσωτερικής αγοράς, και σε προβλήματα κατανομής, που στρεβλώνουν την κατανομή της οικονομικής δραστηριότητας μεταξύ των διάφορων γεωγραφικών περιοχών.
62. Λόγω των θετικών αποτελεσμάτων στην ανάπτυξη του τομέα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όταν η ενίσχυση πληροί τους ειδικούς όρους που καθορίζονται στις ενότητες 4, 5.1, 5.3 και 5.4, ελαχιστοποιούνται οι αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στις συναλλαγές.
63. Σε γενικές γραμμές, η Επιτροπή θα θεωρεί ότι οι επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και στις συναλλαγές είναι πιο περιορισμένες, αν η ενίσχυση είναι αναλογική (περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο ποσό) και το ποσό της ενίσχυσης μικρό σε σύγκριση με τις συνολικές επιλέξιμες δαπάνες.

3.8.2. Καθεστώτα ενισχύσεων

64. Τα καθεστώτα ενισχύσεων δεν πρέπει να οδηγούν σε σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και των συναλλαγών. Ειδικότερα, ακόμη και στην περίπτωση που μπορεί να θεωρηθεί ότι οι στρεβλώσεις περιορίζονται σε επιμέρους περιπτώσεις, ένα καθεστώς δεν πρέπει να οδηγεί σε υψηλά επίπεδα στρεβλώσεων σε σωρευτική βάση.
65. Το κράτος μέλος οφείλει επομένως να αποδείξει ότι οι αρνητικές επιπτώσεις των ενισχύσεων θα περιοριστούν στο ελάχιστο, λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα, το μέγεθος των σχετικών έργων, τα μεμονωμένα και σωρευτικά ποσά των ενισχύσεων, τους αναμενόμενους δικαιούχους, καθώς και τα χαρακτηριστικά του κλάδου-στόχου. Για να είναι σε θέση η Επιτροπή να αξιολογήσει τις επιπτώσεις των ενισχύσεων, το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει οποιαδήποτε εκτίμηση επιπτώσεων έχει στη διάθεσή του, καθώς και εκ των υστέρων αξιολογήσεις που διενεργήθηκαν για παρόμοια προγενέστερα καθεστώτα.

3.8.3. Κοινοποιηθείσες μεμονωμένες ενισχύσεις

66. Κατά την εξέταση των επιπτώσεων κοινοποιηθεισών μεμονωμένων ενισχύσεων, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη έμφαση στις αρνητικές επιπτώσεις που συνδέονται με την πρόληψη της εξόδου από την αγορά και την έννοια της σημαντικής ισχύος στην αγορά. Οι εν λόγω αρνητικές επιπτώσεις πρέπει να αντισταθμίζονται από τα θετικά αποτελέσματα της ενίσχυσης.
67. Για τον προσδιορισμό και την αξιολόγηση των δυνητικών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και του εμπορίου, κάθε κράτος μέλος πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή στοιχεία που να της επιτρέπουν να προσδιορίσει τη σχετική αγορά προϊόντων, δηλαδή τα προϊόντα που επηρεάζονται από τη μεταβολή συμπεριφοράς του δικαιούχου της ενίσχυσης, τη γεωγραφική αγορά, τους ανταγωνιστές, καθώς και τους σχετικούς πελάτες και καταναλωτές.
68. Η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί διάφορα κριτήρια για την αξιολόγηση των δυνητικών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και των συναλλαγών, όπως η διάρθρωση της αγοράς του σχετικού προϊόντος, η απόδοση της αγοράς (φθίνουσα ή αναπτυσσόμενη αγορά), η διαδικασία επιλογής του δικαιούχου της ενίσχυσης, και η εμπορική στρατηγική του δικαιούχου.

3.9. Διαφάνεια

69. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να δημοσιεύσει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες σε εμπεριστατωμένο δικτυακό τόπο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο:

α) το πλήρες κείμενο του καθεστώτος ενισχύσεων και των εκτελεστικών του διατάξεων ή της νομικής βάσης για τις μεμονωμένες ενισχύσεις, ή σχετικό σύνδεσμο·

β) τη χορηγούσα αρχή ή τις χορηγούσες αρχές·

γ) την ταυτότητα των μεμονωμένων δικαιούχων, τη μορφή και το ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται σε κάθε δικαιούχο, την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης, το είδος της επιχείρησης (ΜΜΕ/μεγάλη επιχείρηση), την περιφέρεια στην οποία είναι εγκατεστημένος ο δικαιούχος (σε επίπεδο NUTS II) και τον κύριο οικονομικό τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται ο δικαιούχος (σε επίπεδο ομάδας της NACE). Η εν λόγω απαίτηση δημοσίευσης μπορεί να αρθεί όσον αφορά τις μεμονωμένες ενισχύσεις που δεν υπερβαίνουν τα 30 000 ευρώ ⁽¹⁾.

70. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων υπό μορφή φορολογικών πλεονεκτημάτων, οι πληροφορίες για τα ποσά των μεμονωμένων ενισχύσεων μπορούν να παρέχονται με τις ακόλουθες κλίμακες (σε εκατ. ευρώ): 0,03 – 0,5· άνω του 0,5 – 1· άνω του 1 – 2· άνω του 2.
71. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να δημοσιεύονται μετά την έκδοση της απόφασης για χορήγηση της ενίσχυσης, να φυλάσσονται επί τουλάχιστον 10 έτη και να διατίθενται στο ευρύ κοινό χωρίς περιορισμούς ⁽²⁾. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να δημοσιεύουν τις προαναφερόμενες πληροφορίες πριν από την 1η Ιουλίου 2017 ⁽³⁾.

4. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

4.1. Ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές ή άλλα έκτακτα γεγονότα

72. Οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές (θεομηνίες) και έκτακτα γεγονότα συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά εάν τηρούν τις αρχές που ορίζονται στην ενότητα 3 και πληρούν τους ειδικούς όρους που ορίζονται στην παρούσα ενότητα.
73. Οι έννοιες των φυσικών καταστροφών και των έκτακτων γεγονότων πρέπει να ερμηνεύονται συστατικά ⁽⁴⁾.
74. Μέχρι σήμερα, στο πεδίο των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η Επιτροπή έχει δεχθεί ότι εξαιρετικά σφοδρές καταιγίδες και πλημμύρες μπορεί να συνιστούν φυσικές καταστροφές. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 επιτρέπει επίσης την απαλλαγή κατά κατηγορία των ακόλουθων ειδών φυσικών καταστροφών: σεισμοί, χιονοστιβάδες, κατολισθήσεις, ανεμοστρόβιλοι, τυφώνες, εκρήξεις ηφαιστειών και ανεξέλεγκτες πυρκαγιές από φυσικά αίτια.
75. Τα ακόλουθα συμβάντα είναι παραδείγματα έκτακτων γεγονότων που έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή σε περιπτώσεις εκτός του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας: πόλεμος, εσωτερικές αναταραχές, απεργίες και, με ορισμένες επιφυλάξεις και ανάλογα με την έκτασή τους, μείζονα βιομηχανικά και πυρηνικά δυστυχήματα, και πυρκαγιές που συνεπάγονται εκτεταμένες απώλειες. Η εμφάνιση ασθενειών των ζώων ή επιβλαβών για τα φυτά οργανισμών δεν συνιστά εν γένει έκτακτο γεγονός. Εντούτοις, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που αφορούν τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει την εξαιρετικά εκτεταμένη εμφάνιση μιας νέας ασθένειας των ζώων ως έκτακτο γεγονός.
76. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τις προτάσεις χορήγησης ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την προηγούμενη πρακτική της στον τομέα αυτό.
77. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει της παρούσας ενότητας πρέπει επιπλέον να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έχει αναγνωρίσει επίσημα ότι πρόκειται περί φυσικής καταστροφής ή έκτακτου γεγονότος·
 - β) υπάρχει άμεση αιτιώδης σχέση μεταξύ της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος και των ζημιών που υπέστη η επιχείρηση.

⁽¹⁾ Το όριο των 30 000 ευρώ αντιστοιχεί στο όριο για τη δημοσίευση των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014. Κρίνεται σκόπιμο να οριστεί το ίδιο όριο τόσο στον εν λόγω κανονισμό όσο και στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των διαφόρων μέσων κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόζονται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος των κρατών μελών. Όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που ενδέχεται να διακυβεύονται, η απαίτηση να δημοσιεύονται πληροφορίες σχετικά με τις μεμονωμένες ενισχύσεις που υπερβαίνουν το όριο των 30 000 ευρώ είναι ανάλογη προς τον θεμιτό σκοπό που επιδιώκεται, ιδίως όσον αφορά τη διαφάνεια ως προς τη χρήση των δημόσιων κονδυλίων.

⁽²⁾ Οι πληροφορίες πρέπει να δημοσιεύονται εντός έξι μηνών από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης (ή, όσον αφορά την ενίσχυση υπό τη μορφή φορολογικού πλεονεκτήματος, εντός ενός έτους από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής φορολογικής δήλωσης). Στην περίπτωση παράνομων ενισχύσεων, το κράτος μέλος πρέπει να δημοσιεύσει τις πληροφορίες εκ των υστέρων, το αργότερο εντός περιόδου έξι μηνών από την ημερομηνία της απόφασης της Επιτροπής. Οι πληροφορίες πρέπει να είναι διαθέσιμες σε μορφότυπο που να επιτρέπει την αναζήτηση, την ανάκτηση και την εύκολη δημοσίευσή τους στο διαδίκτυο, για παράδειγμα σε μορφότυπο CSV ή XML.

⁽³⁾ Δεν θα απαιτείται η δημοσίευση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν πριν από την 1η Ιουλίου 2017 και, για τις φορολογικές ενισχύσεις, η δημοσίευση των ενισχύσεων που ζητήθηκαν ή χορηγήθηκαν πριν από την 1η Ιουλίου 2017.

⁽⁴⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2006, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-346/03 και C-529/03, Giuseppe Atzeni κ.λπ., ECLI:EU:C:2006:130, σκέψη 79.

78. Η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται απευθείας στην πληγείσα επιχείρηση.
79. Τα καθεστώτα ενισχύσεων που αφορούν συγκεκριμένη φυσική καταστροφή ή έκτακτο γεγονός πρέπει να θεσπίζονται εντός τριών ετών από την ημερομηνία επέλευσης του γεγονότος. Οι ενισχύσεις πρέπει να καταβάλλονται εντός τεσσάρων ετών από την εν λόγω ημερομηνία.
80. Για να διευκολύνει την ταχεία αντίδραση, η Επιτροπή θα εγκρίνει εκ των προτέρων καθεστώτα-πλαίσια ενισχύσεων για την αντιστάθμιση των ζημιών που προκαλούνται από σεισμούς, χιονοστιβάδες, κατολισθήσεις, πλημμύρες, ανεμοστρόβιλους, τυφώνες, εκρήξεις ηφαιστειών και ανεξέλεγκτες πυρκαγιές από φυσικά αίτια, υπό την προϋπόθεση ότι διατυπώνονται σαφώς οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση στις εν λόγω περιπτώσεις φυσικών καταστροφών. Τα κράτη μέλη οφείλουν σε τέτοιες περιπτώσεις να τηρούν την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων που προβλέπεται στο σημείο (130).
81. Επιλέξιμες είναι οι δαπάνες για την αντιστάθμιση των ζημιών που προκλήθηκαν ως άμεσο επακόλουθο της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος, όπως εκτιμώνται από δημόσια αρχή, από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα αναγνωρισμένο από τη χορηγούσα αρχή ή από ασφαλιστική εταιρεία. Οι ζημιές δύνανται να περιλαμβάνουν:
- α) υλικές ζημιές σε στοιχεία ενεργητικού (όπως κτίρια, εξοπλισμό, μηχανήματα, αποθέματα και μέσα παραγωγής)· και
 - β) απώλεια εισοδήματος λόγω της ολοσχερούς ή μερικής καταστροφής της παραγωγής αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και των σχετικών μέσων παραγωγής.
82. Ο υπολογισμός των υλικών ζημιών πρέπει να βασίζεται στο κόστος της αποκατάστασης ή την οικονομική αξία του πληγέντος στοιχείου ενεργητικού πριν από τη φυσική καταστροφή ή το έκτακτο γεγονός. Δεν πρέπει να υπερβαίνει το κόστος αποκατάστασης ή τη μείωση της πραγματικής εμπορικής αξίας λόγω της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ της αξίας του στοιχείου ενεργητικού αμέσως πριν και αμέσως μετά τη φυσική καταστροφή ή το έκτακτο γεγονός.
83. Η απώλεια εισοδήματος πρέπει να υπολογίζεται αφαιρώντας:
- α) το γινόμενο του πολλαπλασιασμού της ποσότητας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που παρήχθησαν κατά το έτος επέλευσης της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος ή κάθε επόμενο έτος που επηρεάστηκε από την πλήρη ή μερική καταστροφή των μέσων παραγωγής επί τη μέση τιμή πώλησης κατά το εν λόγω έτος, από
 - β) το γινόμενο του πολλαπλασιασμού της μέσης ετήσιας ποσότητας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που παρήχθησαν κατά την προηγούμενη της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος τριετή χρονική περίοδο ή ενός τριετούς μέσου όρου βασισμένου στην πενταετή περίοδο που προηγήθηκε της φυσικής καταστροφής ή του έκτακτου γεγονότος, αποκλεισμένων της ανώτατης και της κατώτατης τιμής, επί τη μέση τιμή πώλησης.
84. Οι ζημιές πρέπει να υπολογίζονται στο επίπεδο του μεμονωμένου δικαιούχου.
85. Οι ενισχύσεις και κάθε άλλη πληρωμή που χορηγούνται ως αντιστάθμιση για τη ζημία, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών βάσει ασφαλιστικών συμβάσεων, δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 100 % των επιλέξιμων δαπανών.

5. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ ΟΤΙ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

5.1. Ενισχύσεις για κατηγορίες μέτρων που καλύπτονται από κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία

86. Όταν οι ενισχύσεις προς όφελος ΜΜΕ ή μεγάλων επιχειρήσεων είναι του ίδιου είδους με ενισχύσεις που εμπίπτουν σε κατηγορία ενισχύσεων η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με έναν από τους κανονισμούς απαλλαγής κατά κατηγορία που αναφέρονται στο σημείο (19) στοιχείο α), η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις βάσει των αρχών που ορίζονται στην ενότητα 3 των παρουσών κατευθυντηρίων γραμμών, της παρούσας ενότητας και των κριτηρίων που καθορίζονται για κάθε κατηγορία ενισχύσεων που αναφέρεται στους εν λόγω κανονισμούς.
87. Εάν οι ενισχύσεις δεν πληρούν όλα τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο (86), το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει την αιτιολόγηση και την αναγκαιότητα των ενισχύσεων. Η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις αυτές κατά περίπτωση.
88. Κατ' εξαίρεση από το σημείο (86), οι ενισχύσεις του ίδιου είδους με ενισχύσεις που εμπίπτουν στην κατηγορία ενισχύσεων για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από φυσικές καταστροφές (θεομηνίες) οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 συμβιβάζονται με τη Συνθήκη, εάν πληρούν τους όρους που ορίζονται στην ενότητα 4 των παρουσών κατευθυντηρίων γραμμών.

5.2. Ενισχύσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ορισμένων οριζόντιων κατευθυντήριων γραμμών

89. Στην περίπτωση ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ορισμένων οριζόντιων κατευθυντήριων γραμμών ή άλλων πράξεων που εκδόθηκαν από την Επιτροπή⁽¹⁾, η Επιτροπή θα αξιολογεί τις εν λόγω ενισχύσεις βάσει των αρχών που ορίζονται στην ενότητα 3 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών και στις σχετικές ενότητες των εν λόγω πράξεων.

5.3. Ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα

90. Όταν οι ενισχύσεις αποσκοπούν στην επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα, η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις βάσει των αρχών που ορίζονται στην ενότητα 3 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών και των ειδικών όρων που ορίζονται στην παρούσα ενότητα.
91. Κατ' εξαίρεση από το σημείο (90), η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις του ίδιου είδους με ενισχύσεις που εμπίπτουν στην κατηγορία ενισχύσεων σε ταμεία αλληλοβοήθειας για δυσμενή καιρικά φαινόμενα που αναφέρονται στο άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 βάσει της ενότητας 5.1 των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών.
92. Μέχρι σήμερα, στο πεδίο των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, η Επιτροπή έχει δεχθεί ότι καταιγίδες, ριπές ανέμου που προκαλούν εξαιρετικά υψηλά κύματα, έντονες και παρατεταμένες βροχοπτώσεις, πλημμύρες και εξαιρετικά υψηλές θερμοκρασίες του νερού για μεγάλο χρονικό διάστημα μπορεί να συνιστούν δυσμενή καιρικά φαινόμενα. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τις προτάσεις χορήγησης ενισχύσεων για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την προηγούμενη πρακτική της στον τομέα αυτό.
93. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει της παρούσας ενότητας πρέπει επιπλέον να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) οι ζημιές που προκαλούνται από δυσμενές καιρικό φαινόμενο πρέπει να υπερβαίνουν το 30 % του μέσου ετήσιου κύκλου εργασιών, που υπολογίζεται με βάση τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη ή έναν μέσο όρο τριετίας βασισμένο στην πενταετή περίοδο που προηγείται του δυσμενούς καιρικού φαινομένου, αποκλεισμένων της ανώτατης και της κατώτατης τιμής·
 - β) πρέπει να υπάρχει άμεση αιτιώδης σχέση μεταξύ του δυσμενούς καιρικού φαινομένου και της ζημίας που υπέστη η επιχείρηση·
 - γ) στην περίπτωση απωλειών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, το κράτος μέλος πρέπει να αιτιολογεί τους λόγους για τους οποίους προτίθεται να χορηγήσει ενίσχυση αντί της καταβολής χρηματικής αποζημίωσης από ταμεία αλληλοβοήθειας για δυσμενή καιρικά φαινόμενα βάσει του άρθρου 35 του εν λόγω κανονισμού.
94. Η Επιτροπή θα εγκρίνει εκ των προτέρων καθεστώτα-πλαίσια ενισχύσεων για την αντιστάθμιση των ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα, υπό την προϋπόθεση ότι διατυπώνονται σαφώς οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση. Τα κράτη μέλη οφείλουν σε τέτοιες περιπτώσεις να τηρούν την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων που προβλέπεται στο σημείο (130).
95. Η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται απευθείας στη σχετική επιχείρηση.
96. Τα καθεστώτα ενισχύσεων που αφορούν δυσμενή καιρικά φαινόμενα πρέπει να θεσπίζονται εντός τριών ετών από την ημερομηνία επένδυσης του γεγονότος. Οι ενισχύσεις πρέπει να καταβάλλονται εντός τεσσάρων ετών από την εν λόγω ημερομηνία.
97. Επιλέξιμες είναι οι δαπάνες για τις ζημιές που προκλήθηκαν ως άμεσο επακόλουθο του δυσμενούς καιρικού φαινομένου, όπως εκτιμήθηκαν από δημόσια αρχή, από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα αναγνωρισμένο από τη χορηγούσα αρχή ή από ασφαλιστική εταιρεία. Οι ζημιές δύνανται να περιλαμβάνουν:
- α) υλικές ζημιές σε στοιχεία ενεργητικού (όπως κτίρια, σκάφη, εξοπλισμό, μηχανήματα, αποθέματα και μέσα παραγωγής)· και
 - β) απώλεια εισοδήματος λόγω της ολοσχερούς ή μερικής καταστροφής της παραγωγής αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και των σχετικών μέσων παραγωγής.

(¹) Οι οριζόντιες κατευθυντήριες γραμμές και οι άλλες πράξεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα Κριτήρια για την ανάλυση της συμβατότητας των κρατικών ενισχύσεων για επαγγελματική εκπαίδευση οι οποίες κοινοποιούνται μεμονωμένα (ΕΕ C 188 της 11.8.2009, σ. 1)· τις Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προώθηση των επενδύσεων χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου (ΕΕ C 19 της 22.1.2014, σ. 4)· το Πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την έρευνα και ανάπτυξη και την καινοτομία (ΕΕ C 198 της 27.6.2014, σ. 1), τις Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας 2014-2020 (ΕΕ C 200 της 28.6.2014, σ. 1)· τις Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 249 της 31.7.2014, σ. 1).

98. Στην περίπτωση υλικών ζημιών σε στοιχεία ενεργητικού, οι ζημιές πρέπει να είχαν ως αποτέλεσμα απώλεια παραγωγής που υπερβαίνει το 30 % του μέσου ετήσιου κύκλου εργασιών, που υπολογίζεται με βάση τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη ή έναν μέσο όρο τριετίας βασισμένο στην πενταετή περίοδο που προηγήθηκε του δυσμενούς καιρικού φαινομένου, αποκλεισμένων της ανώτατης και της κατώτατης τιμής.
99. Ο υπολογισμός της υλικής ζημίας πρέπει να βασίζεται στο κόστος αποκατάστασης ή στην οικονομική αξία των πληγέντων στοιχείων ενεργητικού πριν από το δυσμενές καιρικό φαινόμενο. Δεν πρέπει να υπερβαίνει το κόστος αποκατάστασης ή τη μείωση της πραγματικής εμπορικής αξίας λόγω του δυσμενούς καιρικού φαινομένου, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ της αξίας του στοιχείου ενεργητικού αμέσως πριν και αμέσως μετά το δυσμενές καιρικό φαινόμενο.
100. Η απώλεια εισοδήματος πρέπει να υπολογίζεται αφαιρώντας:
- α) το γινόμενο του πολλαπλασιασμού της ποσότητας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που παρήχθησαν κατά το έτος επέλευσης του δυσμενούς καιρικού φαινομένου ή κάθε επόμενο έτος που επηρεάστηκε από την πλήρη ή μερική καταστροφή των μέσων παραγωγής επί τη μέση τιμή πώλησης κατά το εν λόγω έτος, από
 - β) το γινόμενο του πολλαπλασιασμού της μέσης ετήσιας ποσότητας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που παρήχθησαν κατά την προηγούμενη του δυσμενούς καιρικού φαινομένου τριετή χρονική περίοδο ή ενός μέσου όρου τριετίας βασισμένου στην πενταετή περίοδο που προηγήθηκε του δυσμενούς καιρικού φαινομένου, αποκλεισμένων της ανώτατης και της κατώτατης τιμής, επί τη μέση τιμή πώλησης.
101. Οι ζημιές πρέπει να υπολογίζονται στο επίπεδο του μεμονωμένου δικαιούχου.
102. Οι ενισχύσεις και κάθε άλλη πληρωμή που χορηγούνται ως αντιστάθμιση για τη ζημία, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών βάσει ασφαλιστικών συμβάσεων, δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 100 % των επιλέξιμων δαπανών.
- 5.4. Ενισχύσεις για τις δαπάνες πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ασθενειών των ζώων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας**
103. Όταν οι ενισχύσεις αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των δαπανών πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ασθενειών των ζώων στην υδατοκαλλιέργεια, η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις βάσει των αρχών που ορίζονται στην ενότητα 3 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών και των όρων που ορίζονται στην παρούσα ενότητα.
104. Κατ' εξαίρεση από το σημείο (103), η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις του ίδιου είδους με ενισχύσεις που εμπίπτουν στην κατηγορία ενισχύσεων για μέτρα που αφορούν την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων κατά το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1388/2014 βάσει της ενότητας 5.1 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
105. Οι ενισχύσεις βάσει της παρούσας ενότητας επιτρέπεται να χορηγούνται μόνο:
- α) για τις ασθένειες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο ασθενειών των ζώων του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων, στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 652/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, ή στο παράρτημα IV μέρος II της οδηγίας 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾ και
 - β) στο πλαίσιο
 - i. προγράμματος σε ενωσιακό, εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο για την πρόληψη, την καταπολέμηση ή την εξάλειψη ασθενειών των ζώων· ή
 - ii. μέτρων έκτακτης ανάγκης που επιβάλλονται από την αρμόδια εθνική αρχή.
106. Η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται απευθείας στη σχετική επιχείρηση.
107. Δεν θα πρέπει να χορηγείται καμία ενίσχυση, εφόσον αποδεικνύεται ότι ο δικαιούχος προκάλεσε τη νόσο εκ προθέσεως ή εξ αμελείας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 652/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση διατάξεων σχετικά με τη διαχείριση των δαπανών που αφορούν, αφενός, τη διατροφική αλυσίδα, την υγεία των ζώων και την καλή μεταχείριση των ζώων και, αφετέρου, την υγεία των φυτών και το φυτικό αναπαραγωγικό υλικό, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 98/56/ΕΚ, 2000/29/ΕΚ και 2008/90/ΕΚ, των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 178/2002, (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και (ΕΚ) αριθ. 396/2005, της οδηγίας 2009/128/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 66/399/ΕΟΚ, 76/894/ΕΟΚ και 2009/470/ΕΚ.

⁽²⁾ Οδηγία 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα υδατοκαλλιέργειας και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων (ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 14).

108. Τα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει να θεσπίζονται εντός τριών ετών από την ημερομηνία πραγματοποίησης της δαπάνης που προκλήθηκε από την ασθένεια των ζώων. Οι ενισχύσεις πρέπει να καταβάλλονται εντός τεσσάρων ετών από την εν λόγω ημερομηνία.
109. Η Επιτροπή θα εγκρίνει εκ των προτέρων καθεστώτα-πλαίσια, υπό την προϋπόθεση ότι διατυπώνονται σαφώς οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση. Τα κράτη μέλη οφείλουν σε τέτοιες περιπτώσεις να τηρούν την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων που προβλέπεται στο σημείο (130).
110. Επιλέξιμες δαπάνες είναι οι δαπάνες που σχετίζονται με:
- α) υγειονομικούς ελέγχους, αναλύσεις, δοκιμές και άλλα μέτρα ανίχνευσης·
 - β) την αγορά, αποθήκευση, διαχείριση ή διανομή εμβολίων, φαρμάκων και θεραπευτικών ουσιών για ζώα·
 - γ) τη σφαγή, θανάτωση και καταστροφή των ζώων·
 - δ) την καταστροφή ζωικών προϊόντων και προϊόντων που συνδέονται με ζώα·
 - ε) τον καθαρισμό και την απολύμανση της εκμετάλλευσης και του εξοπλισμού·
 - στ) τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της σφαγής, της θανάτωσης και της καταστροφής των ζώων, των ζωικών προϊόντων και των προϊόντων που συνδέονται με ζώα, έως το ποσό της αγοραίας αξίας αυτών των ζώων και προϊόντων εάν δεν είχαν προσβληθεί από την ασθένεια·
 - ζ) την απώλεια εισοδήματος λόγω δυσχερειών ανασύστασης του ζωικού κεφαλαίου·
 - η) σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, άλλες δαπάνες που οφείλονται σε ασθένειες των ζώων στην υδατοκαλλιέργεια.
111. Οι ενισχύσεις και κάθε άλλη πληρωμή που χορηγούνται ως αντιστάθμιση για τη ζημία, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών βάσει ασφαλιστικών συμβάσεων, δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 100 % των επιλέξιμων δαπανών.

5.5. Ενισχύσεις χρηματοδοτούμενες μέσω επιβαρύνσεων υπέρ τρίτων

112. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων που χρηματοδοτούνται από ειδικές επιβαρύνσεις οι οποίες επιβάλλονται σε ορισμένα προϊόντα αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, και ιδίως από επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, η Επιτροπή θα αξιολογεί το καθεστώς βάσει των αρχών που προβλέπονται στην ενότητα 3 και των όρων που προβλέπονται στην παρούσα ενότητα. Μόνο οι ενισχύσεις που ωφελούν εξίσου τα εγχώρια και τα εισαγόμενα προϊόντα μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά.

5.6. Ενισχύσεις λειτουργίας σε εξόχως απόκεντρες περιοχές

113. Όταν οι ενισχύσεις συνιστούν ενισχύσεις λειτουργίας που χορηγούνται σε εξόχως απόκεντρες περιοχές, με σκοπό την άμβλυνση των ειδικών δυσχερειών στις εν λόγω περιοχές, οι οποίες προκύπτουν από την απομόνωση, τον νησιωτικό χαρακτήρα και τη μεγάλη απόσταση, η Επιτροπή θα αξιολογεί τις ενισχύσεις αυτές κατά περίπτωση, βάσει των αρχών που ορίζονται στην ενότητα 3, των όρων της παρούσας ενότητας και των ειδικών νομικών διατάξεων που ισχύουν για τις εν λόγω περιοχές. Επίσης, θα λαμβάνει υπόψη, εφόσον απαιτείται, τη συμβατότητα των ενισχύσεων με τα μέτρα στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ για τη συγκεκριμένη περιοχή και τις επιπτώσεις τους στον ανταγωνισμό, τόσο στις συγκεκριμένες περιοχές όσο και σε άλλα μέρη της Ένωσης.
114. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία για την άμβλυνση των ειδικών δυσχερειών στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, οι οποίες προκύπτουν από την απομόνωση, τον νησιωτικό χαρακτήρα και τη μεγάλη απόσταση. Για να αποφεύγεται η υπεραντιστάθμιση, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη άλλους τύπους δημόσιας παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, της αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, σύμφωνα με τα άρθρα 70 έως 72 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014, και των ενισχύσεων για την εφαρμογή των προγραμμάτων αντιστάθμισης, σύμφωνα με το άρθρο 73 του εν λόγω κανονισμού.

5.7. Ενισχύσεις για άλλα μέτρα

115. Όταν οι ενισχύσεις δεν αντιστοιχούν σε ένα από τα είδη ενισχύσεων που αναφέρονται στις ενότητες 4. και 5.1 έως 5.6, δεν συμβιβάζονται κατ' αρχήν με την εσωτερική αγορά.
116. Εάν κράτος μέλος προτιμάει ωστόσο να χορηγήσει τέτοιες ενισχύσεις ή χορηγεί τέτοιες ενισχύσεις, πρέπει να αποδεικνύει σαφώς ότι οι ενισχύσεις είναι σύμφωνες με τις αρχές που ορίζονται στην ενότητα 3. Η Επιτροπή μπορεί να κρίνει την ενίσχυση συμβίβαστη με την εσωτερική αγορά βάσει κατά περίπτωση αξιολόγησης.

6. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

6.1. Μέγιστη διάρκεια των καθεστώτων ενισχύσεων και αξιολόγηση

117. Η Επιτροπή θα εγκρίνει μόνο καθεστώτα ενισχύσεων περιορισμένης διάρκειας. Τα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει κατ' αρχήν να εφαρμόζονται για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα επτά έτη.
118. Για να διασφαλιστεί περαιτέρω ο περιορισμός των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και των συναλλαγών, η Επιτροπή ενδέχεται να απαιτήσει την εφαρμογή χρονικού περιορισμού για ορισμένα καθεστώτα, διάρκειας συνήθως τεσσάρων ετών ή μικρότερης, και τη διενέργεια της εκ των υστέρων αξιολόγησης που αναφέρεται στο σημείο (25). Οι εκ των υστέρων αξιολογήσεις θα διενεργούνται για τα καθεστώτα στην περίπτωση των οποίων οι δυνητικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού είναι εξαιρετικά έντονες, δηλαδή τα καθεστώτα που ενδέχεται να οδηγήσουν σε σημαντικό περιορισμό ή στρέβλωση του ανταγωνισμού, εάν η εφαρμογή τους δεν επανεξεταστεί σε εύθετο χρόνο.
119. Δεδομένων των στόχων της εκ των υστέρων αξιολόγησης και για να αποφευχθεί η δυσανάλογη επιβάρυνση των κρατών μελών σε σχέση με τα μικρότερα ποσά ενίσχυσης, η εκ των υστέρων αξιολόγηση αυτή ισχύει μόνο για καθεστώτα ενίσχυσης με μεγάλους προϋπολογισμούς ενίσχυσης που περιλαμβάνουν καινοτόμα χαρακτηριστικά ή όταν προβλέπονται σημαντικές αγοραίες, τεχνολογικές ή κανονιστικές αλλαγές. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση πρέπει να διεξάγεται από εμπειρογνώμονα που είναι ανεξάρτητος από την αρχή χορήγησης της ενίσχυσης, βάσει κοινής μεθοδολογίας και να δημοσιεύεται. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιεί, μαζί με το σχετικό καθεστώς ενισχύσεων, προσχέδιο αξιολόγησης, το οποίο θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αξιολόγησης του καθεστώτος από την Επιτροπή.
120. Σε περίπτωση καθεστώτων ενισχύσεων που αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία αποκλειστικά λόγω του μεγάλου προϋπολογισμού τους, η Επιτροπή θα αξιολογεί τη συμβατότητά τους μόνο βάσει του σχεδίου αξιολόγησης.
121. Η εκ των υστέρων αξιολόγηση πρέπει να υποβάλλεται εγκαίρως στην Επιτροπή προκειμένου να επιτραπεί η αξιολόγηση πιθανής παράτασης του καθεστώτος ενισχύσεων και σε κάθε περίπτωση με τη λήξη του καθεστώτος. Κάθε μεταγενέστερο μέτρο ενίσχυσης με παρεμφερή στόχο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα πορίσματα της εκ των υστέρων αξιολόγησης.

6.2. Εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών

122. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση όλων των ενισχύσεων που χορηγούνται από την 1η Ιουλίου 2015 και μετά, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κοινοποίησης.
123. Οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει εγκεκριμένων καθεστώτων ενισχύσεων και κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με υποχρέωση μεμονωμένης κοινοποίησης των ενισχύσεων αυτού του είδους θα αξιολογούνται βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που εφαρμόζονται για το εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων.
124. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν παρανόμως θα αξιολογούνται με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που ίσχυαν κατά τη χρονική στιγμή χορήγησης των ενισχύσεων.
125. Οι κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας που εκδόθηκαν το 2008 δεν θα εφαρμόζονται πλέον μετά τις 30 Ιουνίου 2015, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα σημεία (123) και (124).

6.3. Προτάσεις για κατάλληλα μέτρα

126. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή προτείνει κάθε κράτος μέλος να τροποποιήσει τα οικεία υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων, ώστε να συμμορφωθεί με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.
127. Η Επιτροπή καλεί κάθε κράτος μέλος να διατυπώσει τη ρητή και άνευ όρων συγκατάθεσή του όσον αφορά τα ενδεδειγμένα μέτρα που προτείνονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
128. Εάν ένα κράτος μέλος δεν δώσει τη ρητή και άνευ όρων συγκατάθεσή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η Επιτροπή θα θεωρήσει ότι το κράτος μέλος δεν συμφωνεί με τα προτεινόμενα μέτρα. Εάν ένα κράτος μέλος διαφωνεί με τα προτεινόμενα μέτρα, η Επιτροπή θα ενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

6.4. Υποβολή εκθέσεων και παρακολούθηση

129. Η Επιτροπή υπενθυμίζει σε κάθε κράτος μέλος την υποχρέωσή του να υποβάλλει ετήσιες εκθέσεις στην Επιτροπή, όπως ορίζεται στο άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και στα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004.

130. Η ετήσια έκθεση πρέπει επίσης να περιλαμβάνει μετεωρολογικά στοιχεία σχετικά με τον τύπο, τον χρόνο εκδήλωσης, το σχετικό μέγεθος και τον τόπο της φυσικής καταστροφής ή του δυσμενούς καιρικού φαινομένου που αναφέρονται στις ενότητες 4 και 5.3, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης που αναφέρονται στην ενότητα 5.4. Αυτή η υποχρέωση υποβολής έκθεσης αφορά μόνο τα εκ των προτέρων καθεστώτα-πλαισία.
131. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να τηρεί λεπτομερή αρχεία σχετικά με όλα τα μέτρα ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί όλες οι προϋποθέσεις που ορίζουν οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την επιλεξιμότητα και την ένταση ενίσχυσης, κατά περίπτωση. Τα αρχεία αυτά πρέπει να φυλάσσονται επί 10 έτη από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης και να διατίθενται στην Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος.

6.5. Αναθεώρηση

132. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να επανεξετάσει ή να τροποποιήσει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ανά πάσα στιγμή, εφόσον αυτό κριθεί απαραίτητο για λόγους που αφορούν την πολιτική ανταγωνισμού, άλλες ενωσιακές πολιτικές, διεθνείς δεσμεύσεις, εξελίξεις στις αγορές, ή για οποιαδήποτε άλλη εύλογη αιτία.
-

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.7628 — Permira / CPPIB / Informatica)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2015/C 217/02)

Στις 22 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνον στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου για τον ανταγωνισμό της Επιτροπής (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων, και ημερομηνιών και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32015M7628. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

**Ανακοίνωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το Βραβείο του Ευρωπαίου Πολίτη —
CIVI EUROPAEO PRAEMIUM**

(2015/C 217/03)

Η Επιτροπή του Βραβείου του Ευρωπαίου Πολίτη πραγματοποίησε την ετήσια συνεδρίασή της στις 3 Ιουνίου 2015 υπό την προεδρία της κ. Sylvie Guillaume, αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κατά τη συνεδρίαση αυτή καταρτίστηκε η ακόλουθη κατάσταση των βραβευομένων για το 2015.

Τα βραβεία θα απονεμηθούν στο πλαίσιο των δημόσιων τελετών που θα πραγματοποιηθούν στα κράτη μέλη στα οποία κατοικούν οι βραβευόμενοι και που θα οργανωθούν από τα γραφεία ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι βραβευόμενοι θα συναντηθούν επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες για μια κεντρική εκδήλωση στις 14 Οκτωβρίου 2015.

CIVI EUROPAEO PRAEMIUM**Βραβευθέντες**

- Antoine Deltour
- Carole Roberts
- Člověk v tísni
- Davide Martello
- Davidovics László
- Die gewollte Donau
- Don Michele De Paolis
- Drago Jančar
- Euriade e.V.
- Fundación Barraquer
- Fundacja Integracji Społecznej PROM
- Fundacja Oswoic Los
- Gaia Ferrara
- Gemeinsam leben und lernen in Europa e.V.
- Heart for Romania
- Hrvatska gorska služba spašavanja
- Ikäihmisten olohuone
- Innovaction
- Instituto Marquês de Valle Flôr

- Istituto di Medicina Solidale Onlus
 - Katri Raik
 - Κοινωνική Κουζίνα - ο Άλλος Άνθρωπος
 - La Ciudad Accesible
 - Lietuvos neigaliųjų forumas
 - Lydia Foy
 - Manuela Eanes
 - Mário Ruivo
 - Medici con l'Africa CUAMM
 - Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsoporth
 - Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού
 - Netzwerk sozialer Zusammenhalt
 - НЧ „Бъдеще сега 2006“
 - PAMINA Nachwuchsschwimmfest
 - PhDr. Marek Hrubec, PhD.
 - Rafel SHAMRI
 - Richmond Foundation
 - Romska Ungdomsförbundet
 - Rūta Dimanta
 - Schone Kleren Campagne
 - Serge Laborderie
 - SLYNCS
 - Takis Hadjidemetriou and Ali Tuncay
 - Territoires de la Mémoire
 - Tessy Fautsch
 - Tina Ellen Lee
 - Tomo Križnar
 - Yves D. Robert
-

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης ⁽¹⁾:

0,05 % την 1η Ιουλίου 2015

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽²⁾

1η Ιουλίου 2015

(2015/C 217/04)

1 ευρώ =

	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία		Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,1100	CAD	δολάριο Καναδά	1,3902
JPY	ιαπωνικό γιεν	136,63	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	8,6053
DKK	δανική κορόνα	7,4607	NZD	δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,6415
GBP	λίρα στερλίνα	0,70905	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	1,4982
SEK	σουηδική κορόνα	9,2460	KRW	ουόν Νότιας Κορέας	1 246,87
CHF	ελβετικό φράγκο	1,0457	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	13,5328
ISK	ισλανδική κορόνα		CNY	κινεζικό ρενμινπί γιουάν	6,8838
NOK	νορβηγική κορόνα	8,7435	HRK	κροατική κούνα	7,5885
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	IDR	ρουπία Ινδονησίας	14 810,69
CZK	τσεχική κορόνα	27,246	MYR	μαλαισιανό ρινγκίτ	4,1756
HUF	ουγγρικό φιορίνι	314,33	PHP	πέσο Φιλιππινών	50,222
PLN	πολωνικό ζλότι	4,1901	RUB	ρωσικό ρούβλι	61,5175
RON	ρουμανικό λέου	4,4760	THB	ταϊλανδικό μπατ	37,537
TRY	τουρκική λίρα	2,9748	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	3,4451
AUD	δολάριο Αυστραλίας	1,4458	MXN	πέσο Μεξικού	17,4492
			INR	ινδική ρουπία	70,6016

⁽¹⁾ Επιτόκιο που εφαρμόστηκε στην πλέον πρόσφατη πράξη πριν την αναφερόμενη ημερομηνία. Σε περίπτωση δημοπρασίας μεταβλητού επιτοκίου, το επιτόκιο είναι το οριακό επιτόκιο.

⁽²⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα

Τροποποίηση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε τακτικές αεροπορικές γραμμές

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2015/C 217/05)

Κράτος μέλος	Κύπρος
Γραμμή	Λάρνακα προς Βρυξέλλες Zaventem
Αρχική ημερομηνία έναρξης ισχύος των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας	29 Μαρτίου 2015
Ημερομηνία έναρξης ισχύος των τροποποιήσεων	25 Οκτωβρίου 2015
Διεύθυνση όπου διατίθενται το κείμενο της προκήρυξης του διαγωνισμού και/ή τεκμηρίωση σχετική με τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας	Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας Πινδάρου 27 Alpha Business Centre Λευκωσία ΚΥΠΡΟΣ Τηλ. +357 22404104 Φαξ +357 22766552 Internet: http://www.mcw.gov.cy/dca Υπόψη: κ. Αντώνη Λεμεσιανού Email: alemesianos@mcw.gov.cy

Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα

Πρόσκληση υποβολής προσφορών για την εκμετάλλευση τακτικών αεροπορικών γραμμών σύμφωνα με τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2015/C 217/06)

Κράτος μέλος	Κύπρος
Γραμμή	Λάρνακα – Βρυξέλλες (Zaventem) – Λάρνακα
Διάρκεια ισχύος της σύμβασης	25 Οκτωβρίου 2015 - 24 Οκτωβρίου 2019 ή 27 Μαρτίου 2016 - 26 Μαρτίου 2020
Καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή αιτήσεων και προσφορών	60 ημέρες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προσφορών
Διεύθυνση στην οποία διατίθενται το κείμενο της πρόσκλησης υποβολής προσφορών καθώς και κάθε πληροφορία και/ή έγγραφο σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προσφορών και την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας	Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας Πινδάρου 27 Alpha Business Centre Λευκωσία ΚΥΠΡΟΣ Τηλ. +357 22404104 Φαξ +357 22766552 Internet: http://www.mcw.gov.cy/dca Υπόψη: κ. Αντώνη Λεμεσιανού Email: alemesianos@mcw.gov.cy

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΕΖΕΣ-ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση συμβουλευτικής γνωμοδότησης του Δικαστηρίου της ΕΖΕΣ από το Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtenstein με ημερομηνία 20 Ιανουαρίου 2015 στην υπόθεση Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz v Gemeinde Vaduz

(Υπόθεση E-3/15)

(2015/C 217/07)

Με επιστολή της 20ής Ιανουαρίου 2015, υπεβλήθη αίτηση στο Δικαστήριο της ΕΖΕΣ από το Staatsgerichtshof des Fürstentums Liechtenstein (Ανώτατο Δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν), η οποία καταχωρίστηκε από τη γραμματεία πρωτοκόλλου του δικαστηρίου στις 22 Ιανουαρίου 2015 προς γνωμοδότηση στην υπόθεση Liechtensteinische Gesellschaft für Umweltschutz v Gemeinde Vaduz, με τα εξής ερωτήματα:

1. Είναι η οδηγία 2011/92/ΕΕ της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, εφαρμοστέα στο Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν στις διαδικασίες ΕΠΕ που εξακολουθούν να βασίζονται, σύμφωνα με τις μεταβατικές ρυθμίσεις, στον νόμο Gesetz über die Umweltverträglichkeitsprüfung (νόμος περί περιβαλλοντικών επιπτώσεων), της 10ης Μαρτίου 1999 («η παλιά εκδοχή του νόμου σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων»);
2. Εάν ναι, συνιστά παράνομο περιορισμό του δικαιώματος καταγγελίας περιβαλλοντικών οργανώσεων βάσει του άρθρου 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 20 της παλιάς εκδοχής του νόμου σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην προκειμένη περίπτωση, τυχόν λήψη, εκ μέρους της κυβέρνησης, γενικής απόφασης για την περιβαλλοντική συμβατότητα του έργου σύμφωνα με το άρθρο 16 της παλιάς εκδοχής του νόμου σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε ξεχωριστή διαδικασία αλλά και η ταυτόχρονη διατήρηση —υπό μορφήν όρων— του δικαιώματος του αποφασίζει σε κρίσιμα ζητήματα που σχετίζονται με την περιβαλλοντική συμβατότητα του έργου στις επακόλουθες διαδικασίες χορήγησης άδειας δυνάμει ειδικής νομοθεσίας;
3. Εάν ναι, παράγει το άρθρο 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ άμεσα αποτελέσματα όσον αφορά την εν προκειμένω διαδικασία ΕΠΕ, άρθρο το οποίο αποτελεί τη βάση για την ατομική καταγγελία στο Ανώτατο Δικαστήριο;
4. Ποιες θα ήταν οι νομικές συνέπειες, στην προκειμένη περίπτωση, μιας ενδεχόμενης παραβίασης του δικαιώματος καταγγελίας δυνάμει της οδηγίας όσον αφορά τα ερωτήματα 2 και 3;

Αίτηση για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ΕΖΕΣ από το Eidsivating lagmannsrett στις 11 Φεβρουαρίου 2015 στην υπόθεση Matja Kumba T. M'bye και λοιποί κατά Stiftelsen Fossumkollektivet

(Υπόθεση E-5/15)

(2015/C 217/08)

Στην υπόθεση Matja Kumba T. M'bye και λοιποί κατά Stiftelsen Fossumkollektivet, το Eidsivating lagmannsrett (δευτεροβάθμιο δικαστήριο του Eidsivating, Νορβηγία) υπέβαλε αίτηση στο Δικαστήριο της ΕΖΕΣ, με επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 2015, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Φεβρουαρίου 2015, για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης σχετικά με τα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Παραβαίνει η μέση εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας 84 ωρών (εκ περιτροπής απασχόληση ανά 7 ημέρες), σε διαμέρισμα θεραπευτικού συντονισμού, το άρθρο 6, βλέπε επίσης άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας (οδηγία 2003/88/ΕΚ);
 2. Συμβιβάζεται η εθνική διάταξη, που προβλέπει ότι η συναίνεση εργαζομένου σε περισσότερες από 60 ώρες εργασίας εβδομαδιαίως σε διαμέρισμα θεραπευτικού συντονισμού δεν μπορεί να ανακληθεί, με τα δικαιώματα των εργαζομένων που απορρέουν από το άρθρο 6, βλέπε επίσης άρθρο 22, της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας;
 3. Θεωρείται η απόλυση λόγω μη συναίνεσης σε ρύθμιση ωραρίου εργασίας μεγαλύτερου των 48 ωρών ανά επτάημερο, κύρωση ή «ζημία» κατά την έννοια του άρθρου 22 παράγραφος 1 στοιχείο α), βλ. επίσης στοιχείο β), της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας;
-

ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

**Ανακοίνωση σχετικά με αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ —
Αναστολή προθεσμίας**

Αίτηση προερχόμενη από αναθέτοντα φορέα

(2015/C 217/09)

Στις 16 Ιανουαρίου 2015 η Επιτροπή έλαβε αίτηση βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ⁽¹⁾. Η πρώτη εργάσιμη ημέρα από την παραλαβή της αίτησης είναι η 19η Ιανουαρίου 2015.

Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε από την εταιρεία Flughafen Wien και αφορά δραστηριότητες που σχετίζονται με την εκμετάλλευση μιας γεωγραφικής περιοχής για την παροχή αερολιμενικών ή άλλων τερματικών εγκαταστάσεων σε αερομεταφορείς στο έδαφος της Αυστρίας. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 93 της 20ής Μαρτίου 2015, σ. 22.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV σημείο 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της προθεσμία 130 εργάσιμων ημερών για να λάβει απόφαση σχετικά με την εν λόγω αίτηση. Αυτή η αρχική προθεσμία λήγει στις 30 Ιουλίου 2015.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV σημείο 2 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος ή από τον αιτούντα ή από την ανεξάρτητη εθνική αρμόδια αρχή ή από οποιαδήποτε άλλη αρμόδια εθνική αρχή να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες ή να συμπληρώσει ή να διευκρινίσει τις πληροφορίες που έχει υποβάλει, εντός κατάλληλης προθεσμίας. Στις 27 Φεβρουαρίου 2015 η Επιτροπή ζήτησε από την εταιρεία Flughafen Wien να υποβάλει συμπληρωματικές πληροφορίες έως τις 13 Μαρτίου 2015. Στις 20 Απριλίου 2015 η Επιτροπή ζήτησε από τις αυστριακές αρχές να υποβάλουν συμπληρωματικές πληροφορίες έως τις 18 Μαΐου 2015.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV σημείο 2 δεύτερη περίοδος της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, σε περίπτωση καθυστερημένων ή ημιτελών απαντήσεων στο αίτημα της Επιτροπής για διευκρινίσεις ή για συμπληρωματικές πληροφορίες, η προθεσμία των 130 ημερών, όπως ορίζεται ανωτέρω, αναστέλλεται για την περίοδο από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στο αίτημα για την υποβολή πληροφοριών έως την παραλαβή των ολοκληρωμένων και ορθών πληροφοριών.

Συνεπώς, η τελική προθεσμία εκπνέει 90 εργάσιμες ημέρες μετά την παραλαβή των ολοκληρωμένων και ορθών πληροφοριών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243.

